

Versos de març 2021

Aquest mes amics lectors
us copio el que ara escric,
escrit per un bon amic,
un versaire dels millors
i més aguts, Jaume Aulet,
per qui jo em trec el barret.

Corrandes en són corrandes
i cançons en són cançons.
Me'n surten per totes bandes,
que hi ha hagut eleccions.

S'ha acabat l'*efecte Illa*.
Això sí que era un suflé!
Ell i la seva quadrilla
poca cosa poden fer.

Manarà l'Aragonès.
Qui no ho veu, té miopia.
Ho ha dit clar i s'ha compromès:
referèndum i amnistia!

La Borràs i en Puigdemont

han perdut l'hegemonia.
No és hora de cap afront,
que tots junts hem de fer via.

Els quarts ja són els de Vox,
va creixent el cretinisme.
Si anem fent gaire els badocs,
no veurem que ve el feixisme.

En cinquè lloc surt la CUP.
Eren quatre i ara nou.
No us passeu quan feu xup-xup.
Només una mica i prou!

Els Comuns no giren full:
«Cal que fem un tripartit!».
Encara tenen pa a l'ull.
Que ningú mai no els ho ha dit?

Ciudadans, en perdeu trenta
i us quedeu només amb sis.
Us han fotut una empenta
d'aquelles que em fan feliç!

I què dir dels del PP?
Si aneu a aquest pas, d'escó,
no us en quedarà, potser,
ni per a l'apuntador!

Deixeu que al final secundi
el rèquiem del PDECAT.
«Qui tollis peccata mundi...».
Partit mort i soterrat.

Vigileu amb la covid,
que ara ens toca tornar a viure.
Que tremolin a Madrid!
Visca Catalunya lliure!